

Domslut

Artikel 5.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel), ska tolkas på så sätt att en tjänsteleverantör är skyldig att förutom sin e-postadress tillhandahålla tjänstemottagare – innan avtal ingås med dem – andra uppgifter som möjliggör snabb kontakt och direkt och effektiv kommunikation. Dessa uppgifter behöver inte nödvändigtvis inbegripa ett telefonnummer. Uppgifterna kan bestå i ett elektroniskt kontaktformulär med hjälp av vilket tjänstemottagare kan vända sig till tjänsteleverantören via Internet och vilket tjänsteleverantören besvarar via e-post. Detta gäller dock inte när en tjänstemottagare som har kontaktat tjänsteleverantören på elektronisk väg, men som därefter inte längre har tillgång till Internet, ber tjänsteleverantören att öppna en icke-elektronisk kommunikationsväg.

(¹) EUT C 233, 22.9.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 oktober 2008 (begäran om förhandsavgörande från Lunds tingsrätt – Sverige) – Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurer mot Anders Holmqvist

(Mål C-310/07) (¹)

(Tillnärmning av lagstiftning — Skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens — Direktiv 80/987/EEG — Artikel 8a — Verksamhet i flera medlemsstater)

(2008/C 313/12)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Lunds tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurer

Svarande: Anders Holmqvist

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Lunds tingsrätt – Tolkning av artikel 8a i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980, om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283,

s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002 (EUT L 270, s. 10) – Lönegaranti för en arbetstagare som är anställd av ett vägtransportföretag som har sitt säte och sitt enda driftställe i en medlemsstat och som utför varuleveranser mellan ursprungsmedlemsstaten och andra medlemsstater.

Domslut

Artikel 8a i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002, ska tolkas så, att det inte är nödvändigt att ett företag som är etablerat i en medlemsstat har en filial eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat för att det ska anses vara verksam på den sistnämnda medlemsstatens territorium. Företaget måste emellertid ha en varaktig ekonomisk närvaro i den medlemsstaten, i form av personella resurser, som gör det möjligt för företaget att bedriva verksamhet där. När det gäller ett transportföretag som är etablerat i en medlemsstat innebär inte den omständigheten, att en arbetstagare, som är anställd i den medlemsstaten av detta företag, levererar varor mellan den medlemsstat i vilken transportföretaget är etablerat och en annan medlemsstat, att detta företag har en varaktig ekonomisk närvaro i en annan medlemsstat.

(¹) EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 16 oktober 2008 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil (Spanien) – Kirtruna SL och Elisa Viganó mot Red Elite de Electrodomésticos SA, Christina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones och Electro Calbet SA

(Mål C-313/07) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Insolvensförfarande — Inträdande i hyresavtalet)

(2008/C 313/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Kirtruna SL och Elisa Vigano

Motparter: Red Elite de Electrodomésticos SA, Christina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones och Electro Calbet SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de lo Mercantil – Tolkning av rådets direktiv 23/2001 av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16)

Domslut

Vid en företagsövergång krävs inte, enligt artikel 3.1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, att ett avtal om hyra av en affärslokal som slutits mellan företagsöverlåtaren och tredje man ska bestå, även om en hävning av nämnda avtal skulle kunna medföra att de anställningsavtal som övertagits av förvärvaren sågs upp.

(¹) EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 6 oktober 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) – Raffinerie Tirlémontoise SA mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB))

(Mål C-200/06) (¹)

(Artikel 104.3 rättegångsreglerna — Socker — Produktionsavgift — Tillämpningsbestämmelser för kvotsystemet — Beaktande av de kvantiteter socker som ingår i bearbetade produkter — Fastställelse av det överskott som kan exporteras — Fastställelse av den genomsnittliga förlusten)

(2008/C 313/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raffinerie Tirlémontoise SA

Motpart: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal de première instance de Bruxelles – Tolkning av artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, s. 1) – Giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 av den 20 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet inom sektorn för socker (EGT L 50, s. 40) – Giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 av den 14 oktober 2004 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2003/04 (EUT L 316, s. 64), av kommissionens förordning (EG) nr 1762/2003 av den 7 oktober 2003 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2002/2003 (EUT L 254, s. 4), av kommissionens förordning (EG) nr 1837/2002 av den 15 oktober 2002 om fastställande av produktionsavgifterna och koefficienten för tilläggsavgiften för regleringsåret 2001/2002 inom sockersektorn (EGT L 278, s. 13), av kommissionens förordning nr 1993/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåret 2000/2001 (EGT L 271, s. 15) och av kommissionens förordning nr 2267/2000 av den 12 oktober 2000 om fastställande för regleringsåret 1999/2000 av produktionsavgifterna och koefficienten för att beräkna tilläggsavgiften för socker (EGT L 259, s. 29) – Beräkningsmetod som använts för att beräkna den totala förlusten som ska finansieras genom produktionsavgiften – Beaktande av alla kvantiteter socker som exporterats för fastställande av det överskott som kan exporteras och, för fastställande av den genomsnittliga förlusten per ton socker, endast av de kvantiteter som medfört exportbidrag

Avgörande

1) Enligt artikel 15.1 c i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, omfattar det överskott som kan exporteras de kvantiteter socker som omfattas av denna artikel vilka ingår i bearbetade produkter som har exporterats utan att det faktiskt utgått bidrag.

Artikel 15.1 d i samma förordning ska tolkas på så sätt att samtliga produktkvantiteter som har exporterats och som omfattas av denna artikel ska beaktas vid fastställandet av den genomsnittliga förlusten per ton, oberoende om det faktiskt utgått bidrag eller ej.

Det har vid prövningen av artikel 6.4 och 6.5 i kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 av den 20 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet inom sektorn för socker, i förekommande fall ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1140/2003 av den 27 juni 2003 och kommissionens förordning (EG) nr 38/2004 av den 9 januari 2004, inte framkommit några omständigheter som medför att denna ska ogiltigförklaras.